Піднявшись понад глетчери сліпучі,
Понад граніти, хмурі і побляклі,
Царем тут — полудень. В своїм беззвуччі
Погожий він, безкраїй, повний сил.

Всі сосни світлом пойнялись. Закляклі
В безвітрі, пнуть вони до сонця руки.
Лишив в етері тихі цитри звуки
Потік, що тонко струмував між брил.